

A *két-ség* nem egység.
A kettőben ne tartózkodj!
Hagyd el a régit és nem lesz kétséged.
Az újat is el fogod hagyni,
mert minden csak héj, üres héj.
Mindent el kell hagyni!

ANGYAL – 26L.4

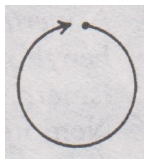
Elmúlt a pillanat – új kezdődik.
Közte nincs idő.
Ott van az öröklét a kettő között.
Ajtó van az öröklétre.
Nem a kezdetnél – a végnél nyílik.

ANGYAL – 28G.4

Az öröklét mindenki szeme előtt van
és *nem látják*.
Nyitott az ajtó, de olyan keskeny az út,
hogy oda a született be nem léphet.

ANGYAL – 28G.4

Ha visszatér a mozdulat az **Indítóhoz**,
akkor megszületik az *öröm* az emberben.

ANGYAL – 28L.4

Átalakító vagy. A fa „többlete” a gyümölcs.
A gyümölcs húsát megeszed. Megölöd a
gyümölcsöt és átalakítod emberré.
A föld „többlete” meghal benned és újjászületik.
Magadba fogadod a rosszat és alkotsz belőle jót,
mert nincs rossz, csak átalakulatlan erő.

ANGYAL – 29G.4

A régi születésben anya és gyermek – *egy*,
s ha megszületnek – ketté válnak.
Mi *kettő* vagyunk,
ha megszületünk – *eggyé* válunk.
Ez a rejtély. Fel nem foghatod.

ANGYAL – 26L.4

Az Atya meglöki a pillanatot,
és az új pillanat nem a régi.
Minden pillanat *halálakor* beléphetsz
az öröklétbe, a teremtő világba
és onnan lökheted a pillanatot te.

ANGYAL – 28G.4

Ez a titok a legnagyobb:
Minden *pillanat* – a pillanat pillanata is – ajtó.
Nincs szent pillanat, mert minden pillanat *szent*.
Így éltek az „örök”-ben és a „lét”-ben, mert az
öröklét a kettő együtt.

ANGYAL – 28G.4

Ez az öröm: Elindul... odaadja az örömet
magából, s újra visszatér, mint egy lélegzet.
A *szívben* van a kezdet és a vég.
Az öröm az Új Világ levegője.

ANGYAL – 28L.4

Az ember jogar Isten kezében.
A jogar az *összekötő* fent és lent között.

ANGYAL – 29G.4